СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЛЕКЦІЯ ВЧЕНОГО СОЦІЯЛ-РЕВОЛЮЦІОНЕРА.

Гемилтон, Онт.

Попало мені недавно в руки оголошення, в якому повідомлялося ось якою "українською" мовою:

"Бувший член Українських центральних рад, Голова ради, жовнірських і робітничих депутатів, Ректор Українського соціольогичного інституту — Н. Я. Григоріев— приїхав з Европи на запрошення Українських національних товариств в Канаді і... в четверг 15-го грудня і у ві второк 20-го грудня с. р. в церковній галі на Грей вулиці

виголосить:

1) Історія Української Революції.
2) Теперішний стан на Україні.
3) Програму визволення українського народу".

Що-ж, — думаю собі, варта послухати такої мудрої лекції та ще й від такого вченого соціял-революційного "ректора соціольогичного інституту".

І дожидав я цеї лекції, як каня дощу. Думав, що згідно з оголошенням можна буде послухати її на 15-го і на 20-го грудня, а тимчасом наш "бувший" відплакав свою лекцію на 15-го грудня, а на 20-го вже й не показався. І добре сталось, що між 50-ма слухачами цеї лекції на 15-го грудня був і я трішний, а то бувби я ніколи не чув її, коли-б схотів був почекати до 20-го грудня.

"Історія Української Революції".

Лекція почалася "великими" словами, як це звичайно буває у "великих людей". Соціял - революційний пан Григоріев оповідав круту історію революції на Україні, переказав роботу "бувших урядів", їх помилки й зради, бив всіх на ліво й на право, аж докотився в своїй вченій промові до німецького попихача Павла Скоропадського, якому, як говорив Григоріев, складають в офіру свої дурні голови всі темняки разом з обозним Босим та українськими попами. Коли-ж пан лектор сказав ще, що Скоропадський навіть не є Українець, а Москаль, поміщик і бувший царський генерал, і що не вартий він сидіти на "українськім троні", — на салі роздався нараз крик попа Филими: "Неправда це, він є Українець! Хочете, щоб я сказав вам, що ви брешете?"

За ним вірні парафяне підняли й собі пекольний крик, шум і галас, а наш "соціолог" змішався, не знаючи, що далі робити. Приїхав в гостину ніби до "своїх", а ті на нього мокрим рядном накидаються.

Напився води, прочунявсь і давай сипати бобу комуністам, що — мовляв — "вони всьому винні, вони, проклятущі, все лихо заподіяли, запродали... зрадили..." і т. д. Вони-ж соціял-революціонери з Центральної Ради, вони всі чесні совісні, Німців на Україну нікоди не кликали, а закликав їх Севрюк на свою руку, але він — далебі комуніст, бо видає зараз більшовицькі "Вісти" в Парижі. Тут знову напотикнувся на "їх сіятельство" пана гетьмана, але піп з парафіянами знову підняв крик.

"Теперішний стан на Україні".

Вкінці перша дія в цім цирку скінчилась, а наступила друга відслона: Григоріев зачав говорити про "теперішний стан на Україні". Він доклад но знає про цей стан з того, що ще в 1920 р. українські селяне й робітники вигнали його на чехословацький смітник і це залишиться йому в памяти до самої смерти, — казав він.

І хоч це було ще в 1920 р. і від того часу він не ступив ногою на Україну, проте цей шаповалівський вчений говорив про "теперішній стан на Україні" так, неначе-б він бачив цей "стан" своїми очима. Ось як цей стан виглядає в його хоробливій уяві: Української держави—говорив він—нема, а є тільки жидівська кольонія, яку позволили розбудувати московські й жидівські комуністи. Нема — мовляв — українських шкіл, ні вищих, ні нищих, нема української книжки, нема українських урядників, одним словом — нічого на Україні нема, все знищене-зруйноване московськими та жидівськими комуністами, які все добро вивозять з України до Москви. Є тільки невеличка кучка шаповалівських соціял-революціонерів на чехословацькому смітнику, які взялися будувати чи пак "визволяти" українську державу й культуру. Зачали вони з того, що заснували український університет в Чехії, але й тут їм кляті московські комуністи перейшли дорогу, бо заснували й собі український університет в Харкові. Зачали шаповалівські "визволенці" видавати українські наукові книжки, а більшовики — мовляв — обдирають їхні окладинки, дають свої й кажуть, що це видає Українське Державне Видавництво... і т. д.

Багато ще наплів цей славетний "ректор соціольогичного інституту" таких і подібних инших брехливих і злобних теревенів, а я слухав і подивляв духове убожество шаповалівських "соціял-революційних" вчених. Не досить, що брешуть, але ще й так погано брешуть! Сами не розуміють, що вони говорять і як немилосерно бють себе по брехливих писках.

Раз говорять вони, що на Україні нема ніяких українських шкіл, а в слід за цим кажуть, що більшовики, ніби-то наслідуючи шаповалівців — заснували український університет в Харкові; раз кажуть, що нема українських книжок, а за хвилю кленуть більшовиків, що — мовляв — Українське Державне Видавництво видає шаповалівські книжки в своїх окладинках. Яка-ж бідна була та Центральна Рада, що мала таких недотепних "політиків".

"Програма визволення України".

Але послухаймо ще, яких то мудрощів наговорив цей "бувший" в третій частині своєї лекції, затитулований "Програма визволення України".

І рече професор Григоріев: Знаєте, дорогі братя, що щоби змінити теперішній більшовицький лад на Україні, то треба мати програму (!). І ми, соціял-революціонери зо Шаповалом на чолі, одинокі маємо таку програму, яка може визволити український народ. Щоби будувати державу, треба певної громади людей, тоб-то партії. Одинокою такою "державнотворчою" українською партією є партія соціял-революціонерів або хліборобів (чи не хлібоїдів?!). Цій партії судилося будувати українську державу. (Певно на Марсі!) Але найперше треба нам стати всім вченими й культурними, а для цього треба мати університет. От ми заснували такий університет в Чехословакії і видаємо такі лекції, що хто їх переступдіює, той відразу стане справжнім вченим і культурним. Трийцять і одна така лекція коштує 71 долар. Купуйте всі й ставайте мудрими.

В такім то змислі говорив пан Григоріев про "Програму визволення України" шаповалівських соціял-революціонерів. Вони — мовляв — і наукові книжки видають і між иншим видали вже Політичну Економію. Це не те, що економія Карла Макса, в якій пишеться багато лише про кляси й клясову боротьбу. Які там кляси? Є тільки один народ і це доказує навіть такий великий український економіст, як Туган-Барановський.

Цю книжку повинні купувати всі Українці й з неї вчитися, бо лише в цей спосіб вони зможуть побудувати свою "чисто українську державу", а не таку, як її колись будував Скоропадський і инші.

На згадку про Скоропадського піп знову заатакував лектора, а його парафяне підняли гармідер. Посипались з парафіяльних гармат гострі кулі: дурень! дурень! і ще раз дурень. Посоловів пан професор Григоріев, чуючи такі делікатні епітети на свою адресу. Але не оставало нічого иншого до роботи, як закінчити чимскорше свою лекцію і зробитися "невидимим". Вірю, що цьому "мудрому соціольогові" поведеться так саме й по инших місцевостях і бажаю йому в тім напрямі "якнайкращих успіхів" та ще й кораджу від себе, щоб він залишив свою нікчемну роботу наклепів і брехні на Рад. Союз. Хай краще говорить про Польщу, Чехословакію і инші буржуазні "хліви", то й люде скорше дещо повірять і може дещо й вділять. А то брехати на Рад. Союз йому зовсім не оплатиться, бо ці брехні надто вже перестарілі й вони остогидли вже навіть для багатьох патріотів.

Русовець.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ВИЩИЙ ОСВІТНІЙ КУРС.

Відділ Р.З.Т. в Натал, Б. К.	$13.00
Відділ Р.З.Т. в Ексшо, Алта.	5.00
Відділ Р.З.Т. в Ошава, Онт.	16.25
В. Й. Мишок, Смоки-Лейк, Алта. (збірка)	16.00
Окружний Комітет ТУРФДім в Тіммінс, Онт.	62.00
Відділ Р.З.Т. в Брентфорд, Онт.	10.00
Відділ ТУРФДім в Ревелсток, Б. К.	15.00
Відділ Р.З.Т. в Йорктон, Саск.	3.75
Відділ ТУРФДім в Портедж ла Прейрі, Ман. спільно з братніми організ.	26.00
Відділ ТУРФДім у Вест Торонто, Онт.	30.65
Відділ Р.З.Т. в Медисін Гет, Алта.	4.50
Відділ Р.З.Т. в Стівестон, Б. К.	5.00
Відділ Р.З.Т. в Єгк, Б. К.	1.00
В. Ткач, Єгк, Б. К.	4.50
Ілія Мироник, Єгк, Б. К.	2.00
Відділ Р.З.Т. в Риверс, Ман.	3.00
Відділ Р.З.Т в Принс Руперт, Б. К.	7.25
Відділи ТУРФДім, Жінсекції і Р.З.Т. в Кіченер, Онт.	24.00
Н. Францевич, Едмонтон, Алта.	2.00
А. Корейчук, Форт Френсес, Онт.	5.00
Відділ ТУРФДім в Колгорст, Алта.	8.00
Відділ ТУРФДім в Корбін, Б. К.	18.25
Відділи ТУРФДім, Жінсекції і Р.З.Т. у Вінніпегу, Ман., чистий прихід з пікніку	69.00
Відділ Р.З.Т. в Алексо, Алта., з підприємства	29.00
В. Шкурган, Ендрю, Алта.	1.00

З ПОДОРОЖІ ДО РАД. СОЮЗА.

(Лист Григорія Гончарука з Кобі, в Японії, до т. П. Романовича в Кітлі, Юта, Злучені Держави.)

Кобі, Японія.

Дорогий Товаришу!

Ти просив мене, щоб тобі написати дещо з дороги до Радянського Союза. От я й пишу тобі про мою першу стрічу з радянськими людьми в Токіо, тоб-то з радянським консулем і консулярними урядниками.

Ця стріча була для мене справді милою несподіванкою, а чому саме, то ти зараз почуєш. Ти може й віри не ймеш в те, що я тобі писатиму, але це дійсна правда.

Коли я приїхав до Токіо, столиці Японії, то відразу впав мені в очі великий червоний прапор, що маяв на одному з кращих будинків в місті. Це був будинок радянського консуляту. Увійшовши до нього я стрінув на коридорі Японця, який провів мене до консульської канцелярії. Перший урядник, з яким найперше довелось мені говорити, привітав мене ввічливо словами "здраствуйте" й попросив мене сісти. Був це молодий ще чоловік, в окулярах і в простому, скромному одязі, який зовсім не скидався на одяг колишніх царських урядовців.

Ми розговорилися про Америку, про Китай, про китайську революцію і т. ин., а вкінці він запитав мене й про мою особисту справу. І розмовляли ми оба як товариш з товаришем, а не як робітник з паном — консулярним урядником.

Моя справа в їзду до Радянського Союза є трохи заплутана, бо мій паспорт задавнений і треба буде телеграфувати до Москви за поновним дозволом. На відповідь доведеться почекати мені пару днів, а в мене дуже мало грошей.

Я росказав про все те, що мене турбувало, але урядник успокоїв мене і впевнив, що все піде гладко й скоро. Не тратячи довго часу, він підвів мене до кімнати консуля, від якого я мав дістати дальші вказівки.

Увійшовши до вказаної кімнати, я побачив перед собою старшого, сивуватого вже чоловіка зі сердитим виглядом, який одначе заговорив до мене добродушно й лагідно й попросив сісти. Коли я росказав йому свою справу, він порадив мене вислати телеграму до Москви і підождати на відповідь, але що в мене була шифкарта до Кобі і мені ніяк було чекати довше в Токіо, то консуль поінформував мене, що в Кобі є теж радянський консулят і я зможу свою справу з дозволом і там полагодити.

Я виїхав негайно до Кобі і тут потрапив без труду до радянського консуляту, де стрінуто мене не менш щиро й прихильно, як і в Токіо. Консуль погостив мене цигареткою, а самий зладив коротку телеграму до Москви і впевнив мене, що через кілька днів я зможу від'їхати до Радянського Союза.

Оце я й чекаю в Кобі на дозвіл і маючи досить вільного часу, пишу тобі про свої враження зі стрічі з радянськими людьми. Враження ці цікаві й приємні тим, що тут відразу відчуваєш, що таке радянська влада. Це не те, що колись було, коли наш брат робітник мусів трястися перед царськими бундючими чиновниками, бо радянські урядники є настановлені робітничо-селянським урядом і поводяться з робітниками як зі своїми товаришами по праці.

Пропали вже божки в людській подобі, а люде стали для себе справжніми людьми й товаришами.

Ось що додає мені веселости й бадьорости на думку про свій поворот до своєї батьківщини! Другим разом напишу більше, а тимчасом будь здоров. До побачення в С.Р.С.Р.!

Твій товариш, Гр. Гончарук.

ДІТОЧИЙ КОНЦЕРТ.

Веланд, Онт.

Дня 4. грудня 1927 р. відбувся в нас концерт, в якім брали участь перша й друга група мандолінової орхестри. Багато концертів устроювала наша Укр. Роб. Діт. Школа в цім році, з яких звичайно публика була вдоволена, однак цего вечера був концерт один з найкращих, а саме тому, що окрім гри і співу, які було виконано дуже старанно, виступали ще промовниці з молоденьких товаришок відділу С. М. Це перший раз у нас у Веланд. Молоденькі товаришки так гарно говорили, що зворушили присутних до глибини серця. Т-ка О. Салдат говорила про Укр. Роб. Діт. Школу. Т-ка П. Твердохліб говорила, чому діти повинні належати до діточої організації відділу С. М., а т-ка С. Малінякова говорила про значіння організації С. М. при ТУРФДім.

Потім говорив тов. А. Щудло, який пояснив присутнім, чому ми повинні піддержувати Укр. Роб. Школу та чому робітники повинні посилати своїх дітей до цеї школи. Дальше спінув, яка ріжниця між дітьми, що ходять до нашої У.Р.Д.Ш., а дітьми, яких виховує вулиця. Вкінці промовець вказав на те, що заледво рік тому, як у нас започатковано науку гри на мандолінах, а нині ми маємо вже гарну мандолінову орхестру. Кінчаючи свою промову, тов. промовець заклав присутніх, щоби помогли нашій У.Р.Д. Школі, на що присутні відповіли своїми щирими жертвами.

Жертвували слідуючі: тов. М. Дворський $5.00; по $2.00: Т. Пелещук, В. Гунька; по $1.00: А. Щудло, А. Пичель, Москалик, М. Бойчук, С. Бордейський, Д. Шутяк, Н. Салдат, І. Штайнер, Г. Смук, В. Матеєк, А. Беркита, Навроцький, І. Петраченко, К. Дроздовський, М. Табацький, П. Найкалик, Кіцуя, Долішний, В. Бордейський, П. Горпинюк, П. Малінак, А. Марак, С. Твердохліб, Д. Нагорняк, С. Крук, Козар, Іванюк, Романович, Григорець, В. І. Декер, Ю. Помийчук, Е. Лукашова, О. Дрогомирецька, С. Форстей, С. Чорненька, Петрів. По 50 ц.: С. Ткачук і Кофлюкова. Разом $45.00. З колекти при дверях вплинуло $12.55, разом цего вечера ми зібрали $58.55.

Щира подяка всім жертводавцям. Цим, товариші, ви помагаєте робітничій справі. А тепер слово до родичів, які чомусьто ще не посилають своїх дітей до Укр. Роб. Діт. Школи.

Робітники! Ви повинні подбати, щоб ваші діти учащали до цеї школи, яка виховає їх на свідомих і чесних членів робітничої кляси. Памятаймо, товариші робітники, що наука це великий скарб, а також, що в дітях будучність робітничої кляси.

Памятаймо, що як ми виховаємо своїх дітей, такі вони й будуть. Тому посилаймо своїх дітей на науку, але уважаймо, щоби та наука була корисна для наших дітей. Уважаймо, щоби з наших дітей були колись свідомі робітники та вміли обстоювати робітничі інтереси, як рівнож щоби нині вони знали, чиї вони діти, та вміли шанувати своїх батьків на старість. Цього всього учить наша У. Р.Д. Школа.

За ці здобутки, які ми маємо за рік часу в нашій Укр. Роб. Діт. Школі, ми є вдячні в першу чергу організації ТУРФДім, яка старається вдержувати цю школу, як також родичам, які посилають своїх дітей до цеї школи і усім нашим симпатикам, які піддержують нашу школу, вкінці також нашому учителеві тов. Г. Смукові за його чесну і совісну працю. Тільки завдяки його старанням наша У.Р.Д.Ш. в Веланді поступили дуже гарно вперед за один рік.

Тож гуртуймось в Укр. Роб. Домі і своїх дітей посилаймо до Укр. Роб. Діт. Школи.

І. Щ.

НА ПРАЩАННЯ "СТАРОГО РОКУ."

Бінфейт, Саск.

Робітники й робітниці в усіх капіталістичних країнах пращають цей старий рік зі сльозами горя й злиднів: він полишив працюючим великі та сумні спогади.

Сьогодні сотки тисячів старших і молодших робітників і робітниць — блідих та висохлих, без світла сонця й без свіжого повітря товчуться без перестанку, щоб обрахувати міліонові доходи з фабрик і ріжних инших підприємств і віддати готові рахунки своїм панам за минулий рік, щоб придбанням міліонів заповнити кишені тих, що не сіють, ні орють, а лиш готове жниво забирають.

А рівночасно з цим міліонові маси працюючих обчисляють свої болючі мозолі і свої довги за хліб та найконечніші до життя річи, числять свої жертви клясової боротьби — ці тисячі замучених, постріляних, живцем спалених на електричних кріслах, повішених на шибеницях і закатованих по тюрмах — своїх товаришів по праці, недолі й боротьбі.

Та дарма. Як-би ми робітники й не обчислювали, а з цих цілорічних наших висумків виходить... незмірно великий довг, який теперішні можновладці мусять скорше чи пізніше заплатити працюючій клясі. Тяжкий цей довг і ще тяще доведеться панам колись його вирівнати.

А який для нас, працюючих, буде "новий рік", це трудно відгадати. Однак це певне, що ліпший він кокицо не буде. Не будуть для нас робітників жадні роки щасливими так довго, поки ми не будемо свідомі своєї кляси і не з'організуємося в одно велике всесвітнє братерство. Бо лише нове суспільство працюючих зможе зробити всю землю вільною для всіх. І лише в такій країні може бути воля для чоловіка, де не панує людина над людиною!

А. Сусак.

ЖЕРТВИ НА БУДОВУ У.Р.Д.

Форт Вил'ям, Онт.

Жертви на будову Укр. Роб. Дому в Форт Вил'ям, які вплинули до 1. квітня 1927 р., вже були поквітовані в "У.Р.В." Зараз поквітовуємо ті датки, які зібрано від 1. квітня до 25. грудня 1927 р.

Тов. Ю. Степаник зібрав:
По $5.00: Антін Юркевич.
По $1.00: Василь Пащук, Петро Галан.
По 50 ц.: Никола Галан.
Разом $7.50.

Тов. М. Кушнір зібрав:
По $4.00: Николай Шульган.
По $1.00: Іван Джала, Іван Томашівський.
Разом $6.00.

Тов. Ф. Шабатівський зібрав:
По $2.00: Козьма Галіцький, Данило Кульчицький.
По $1.00: Михайло Остапович, Василь Яремій.
По 25 ц.: Т. Нагрибецький.
Разом $6.25.

Тов. Роман Галат зложив — $5.00.

Тов. Л. Належитий зібрав у Гайдро Кемп, Онт.:
По $25.00: Лука Належитий.
По $5.00: Іван Онищук, Осип Олійов.
По $2.00: Іван Рагаський, Петро Мазуревич.
По $1.00: Тимко Білик, Іван Вишимський, Ігнац Грабовецький, Максим Калина, Андрій Чорній, Йосиф Бачинський, Теодор Катеринюк.
По 50 ц.: Янко Століза (Сербин), Гринь Саламаха, Григорій Лотоцький, Андрій Ванько, Гарі Скоро (Хорват).
По 25 ц.: Гоко Юровіч (Хорват), Кость Міседіч (Сербин), Петро Тачеюк, Теодор Бич, Франк Бачвар (Хорват), Франко Підзамецький, Іван Бойчук, Антін Коваль, Максим Козильський.
По 10 ц.: Андрій Гречун.
Разом $51.35.

Т. Каміновський жертвував $10.00.

На зборах 18. грудня 1927 р. зложили слідуючі:
По $20.00: Кость Ворох.
По $10.00: Яків Дребіт, Козьма Галіцький, Михайло Казимір, Михайло Чабан.
По $5.00: А. і А. Найда, Василь Елендюк, І. і Ф. Чередарик, Манолій Балецько, Олександер Бондар, Йосиф Голозацький.
Разом $90.00.

Декларували 18. грудня слідуючі:
По $100.00: Осип і Йосифа Стечишин.
По $50.00: Павло і Марія Теслюк.
По $25.00: С. О. .....
По $20.00: Антін і Анна Найда.
По $10.00: Михайло Чабан, Олекса Пилипів, Михайло Стемпковський, Яким Семенов, Анна Семенов.
По $5.00: Ніна Семенов, Ілько і Франка Чередарик, Василь Елендюк.
Разом $260.00.

Окрім цего були ще приходи з пікніку і базару, які подамо після нового року в загальнім звіті.

Щира подяка всім жертводавцям.

За Будівельний Комітет:
Д. Юрчук.

НОВИЙ ВІДДІЛ Р.З.Т.

Канора, Саск.

Вже спочатку цього року в нас в Канаді робилися заходи сформувати відділ Р.З.Т., а що вписалося тільки пять членів і їх не вистарчало на повний відділ, то ми стали покищо вільними членами Р.З.Т., підлеглими безпосередно Головному Зарядові у Вінніпегу.

Аж дня 20. листопада ц. р. ми скликали збори, на яких вписалося 5 нових членів і один член перенісся з иншого відділу, так що новозаснований відділ Р.З.Т. числить 11 членів.

Після впису членів вибрано заряд відділу, до якого увійшли слідуючі товариші й товаришки: Ф. Вербовецький, голова; І. Савчук, фін. секр.; І. Антонюк, прот. секр.; А. Вербовецький і А. Білон, опікуни хорих; т-ка О. Антонюк і т-ка М. Вербовецька, контрольна комісія.

Таким чином ми діждалися в нашій місцевости відділу Р.З.Т. Тепер нам остає тільки взятися дружно і енергійно до праці в нашім новозаснованім відділі, щоб він гарно розвивався. То-ж попрацюймо, товариші, для добра нашої організації і для добра нас всіх, бо це одинока справді робітнича запомогова організація в Канаді.

На кінець взиваю всіх робітників і дооколичних фармерів міста Канори вступати в члени Р.З.Т.

Протоколярний секретар.

ЗВІТ З РІЧНИХ ЗБОРІВ ВІДДІЛУ Р.З.Т.

Транскона, Ман.

В неділю, 18-го грудня 1927 р. відбулися річні збори відділу Р.З.Т. Зборами проводив т. С. Мусієнко, а секретарював т. С. Дубас. На зборах було присутних поверх 100 членів і членкинь, а також було багато гостей, які прийшли, щоби близше довідатись про працю і користи організації Р.З.Т.

По прочитанню і приняттю програми зборів секретар прочитав привітні листи від місцевих братніх організацій. На зборах принято одного нового члена і дві членкині, а одного члена принято за переступною карткою. Опісля заряд дав звіт з діяльности відділу за 1927 р.

В протязі 1927 р. відділ відбув місячних членських зборів 11, засідань заряду 21, спеціяльних зборів 3 і масових зібрань 3. Також устроєно 5 підприємств, з яких дохід пішов на ріжні видатки і виасиґновано з каси $20.00 на пресовий фонд "У.Р.В." Відділ брав участь з братніми організаціями в святкуванню робітничих свят і в инших підприємствах, а також в ріжних кампаніях, які лише переводилися в нашій місцевости в користь робітничих цілей.

Від Третої Конвенції Р.З.Т. придбано до відділу 70 нових членів і членкинь. Зараз наш відділ числить 151 добре-стоячих членів і членкинь, а з тими, що вписались на цих річних зборах, буде 155. Всі члени і членкині є передплатниками бодай одної з наших часописів: "У.Р.В.", "Робітниці", "Ф. Ж." або "Світу Молоді." Відділ старався, щоби всі належитости до Головного Заряду Р.З.Т. були сповнені на час, що й виконано.

Що до освітньої сторони, то мало-що зроблено, а це тому, що багато членів і членкинь відноситься до цеї справи байдужно, але є вигляди, що в будуччині помалу дасться і це направити.

За 1927 р. наші члени і членкині одержали $588.25 запомоги.

Фінансовий звіт представляється так:

Приходи	$2,551.22
Готівка з року 1926	8.39
Разом	$2,559.61
Розходи	2,552.07
Остає на 1928 р.	$7.54

До заряду на 1928 р. увійшли слідуючі товариші і товаришки: Л. Дубас, голова; І. Повшок, заступник голови; В. Буник, рекордовий секретар; Д. Зубик, секретар-скарбник; контрольна комісія: П. Бейко, Е. Гуцуляк і О. Кракалович; опікуни хорих: Н. Різняк, Й. Собостиянський, т-ка М. Пашкевич, т-ка А. Дублян, П. Романець і Г. Сафенюк.

Із-за браку часу вибір підкомітетів і полагодження инших справ відложено до найблищих місячних зборів, які мають відбутися 8-го січня 1928 р.

Збори закрито в годині 6-ій вечером.

За річні збори:
С. Мусієнко, голова. С. Дубас, секретар.

РОБІТНИЧИЙ ЖУРНАЛ В КАНАДІ!

Вже вийшло перше число робітничого журналу в анґлійській мові п. н.

"THE CANADIAN LABOR MONTHLY",

який містить огляд краєвого й міжнародного робітничого руху.

Зміст числа за січень 1928 р.: За місяць — Редактор Канада й імперія — Моріс Спектор; Наш розділений трейд-юнійний рух — Тим Бак; Що з Канадійською Партією Праці? — Джек МекДоналд; Фармері в "добробуті" — Дж. М. Кларк і Т. Еван; Персональність Леніна — А. Луначарський; Іміграція та робітництво — Дж. Л. Коген. Огляд книжок, Міжнародні робітничі замітки й т. ин.

ПООДИНОКЕ ЧИСЛО ЖУРНАЛУ 25 Ц. РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА $2.50; ПІВРІЧНА $1.50.

Адреса журналу:

"The Canadian Labor Monthly",
95 KING ST. EAST TORONTO 2, ONT.

ВЖЕ ДРУКУЄТЬСЯ — СКОРО ВИЙДЕ

ВЕЛИКИЙ
ДУЖЕ ЦІКАВИЙ ЗМІСТОМ І БАГАТО ІЛЮСТРОВАНИЙ
РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ

КАЛЄНДАР

НА 1928 РІК

ВИДАЄ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО У ВІННІПЕҐУ.

ЦІНА З ПЕРЕСИЛКОЮ 75 ЦЕНТІВ.

ЗАМОВЛЯТИ МОЖНА ВЖЕ ВІД ТЕПЕР.

Пишіть за календарем на слідуючу адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & McGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

ПЯТА РІЧНИЦЯ ІСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ДРОМГЕЛЕР, АЛТА.

УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ ДІМ В ДРОМГЕЛЕР, АЛТА.

Українське Робітництво в Дромгелер святкуватиме пяту річницю існування своєї інституції великим чотиродневним святом. Святкування буде відбуватися в такому порядку:

В суботу, 7. січня, Драмгурток відограє драму "ХМАРА".

В неділю вечером відбудеться КОНЦЕРТ-МІТІНҐ, на якому буде також виступати т. Д. Вихрестов з Едмонтону.

В понеділок — ВЕЧІР УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНІХ ТАНКІВ — буде гуртовий виступ, як також дуже цікаві точки програми.

У вівторок, на закінчення свята, спільна товариська забава з перекускою.

Взиваємо всіх українських робітників і робітниць Дромгелер і дооколичних копалень взяти численну участь в цему великому святі. Запрошуємо делеґатів від робітничих організацій з дальших околиць! Кличемо: Товариші й Товаришки! Наше свято зробіть своїм! Приходіть і приїздіть громадно! Пять літ існування нашої інституції, це пять літ невтомної праці на організаційному і освітньому полі серед українського робітництва в Дромгелер і околиці!

Комітет.